

FOAIE PAROHIALĂ

4 - 10 februarie 2024

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

**Dacă nu te poți iubi pe tine însuși
nu îl poți iubi pe aproapele!**

RUGĂCIUNE

O, Doamne, fă ca dorind să Te iubesc pe Tine din toată inima mea, să depun toate eforturile necesare pentru a respecta poruncile Tale, căci acela, care nu-l iubește cu adevărat pe aproapele său încalcă poruncile, iar cine le încalcă Te nesocotește pe Tine, Cel ce le-ai întemeiat.

Dar oare câți dintre oameni pot să le păzească? Cine a iubit vreodată pe aproapele său așa cum ai făcut-o Tu, Cristoase? Dacă nu voi putea înfăptui acest lucru, fă ca să pot urma cel puțin de departe pașii Tăi. Pentru că singur, nu sunt în stare să-l iubesc pe semenul meu ca pe mine însumi, precum Tu ai dorit să mori pentru mântuirea lumii întregi, atunci fă-mă cu ajutorul harului Tău, să-l iubesc așa cum Tu dorești, făcând ceea ce mie mi-ar place, să-mi facă el. Dar să ocolesc a înfăptui ceea ce nu mi-ar plăcea să mi se facă. Tu însuși dorești ca înainte de toate să fiu îndemnat spre așa ceva, pentru că dacă îl voi iubi pe semenul meu doar din interes, atunci aceasta nu-mi va folosi la nimic.

O iubire nemărginită, care cuprinzi cerul și pământul, fă ca să domnească în inimile și sufletele noastre iubirea, astfel ca toți să cunoască că suntem cu adevărat discipolii Tăi. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Maria Buza, Teodor Ioan Pogăceanu, Monica Sabău și Diana Maria Scurt**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

O ce veste minunată...!

Când lecturăm evangheliile, nu trebuie să ne scape niciodată din vedere sensul profund al prezenței lui Isus în mijlocul nostru: refacerea unei comuniuni întrerupte din vina omului, la instigarea șarpelui din vechime. E vorba de o luptă cu Prințul Întunericului și cu puterile sale, pe care Dumnezeu o duce pentru noi. Fără acest lucru interpretarea Sfintei Scripturi este golită de seva dătătoare de viață și devine (exemplele de-a lungul isoriei și din zilele noastre nu lipsesc) doar un text moral, o colecție de îndemnuri la fapte bune.

O miză de iubire atât de mare, încât Dumnezeu se face om, ca noi, pentru a ne face dumnezei, ca El și a ne readuce la demnitatea pentru care am fost creați. Că este vorba de o luptă, ne putem da seama încă din primele momente ale nașterii lui Isus: puternicii lumii, urmându-și Prințul ce-i inspiră, încearcă să omoare Pruncul. Alți puternici, inspirați de același Prinț, vor reuși să-l ucidă 33 de ani mai târziu, dar nu să-i ia viața! Fiindcă Pruncul pe care-l așteptăm și în acest an, este Stăpânul vieții: nimeni nu i-o poate lua. Doar El o poate dărui din iubire. O poate dărui și o poate lua înapoi: este Stăpânul ei.

Evanghelia de astăzi ne aduce aminte de acest lucru. Două porunci, pentru a reface două comuniuni: cu Dumnezeu și cu oamenii. Acestea sunt scopul întregii legi: refacerea comuniunii distruse de către Adam. Atunci, întru începuturi, încălcând porunca lui Dumnezeu și ascultând sfatul șarpelui, Adam decide de bunăvoie să se desprindă de Dumnezeu. Alungarea din Rai nu este decât împlinirea din partea Domnului a rupturii dorite de Adam. Acesteia îi urmează imediat a doua: Cain îl omoară pe fratele său Abel. Omul se rupe și de semenii lui. Și astfel este rupt de însăși natura lui, de el însuși.

Multe evanghelii din duminicile de peste an insistă pe iubirea de Dumnezeu și de aproapele: Bogatul și Lazăr, Samarineanul milostiv, Pilda bogatului nebun, Tănărul bogat și iată, cea de astăzi. Adevărata noastră natură este aceea de fii ai lui Dumnezeu. Indiferent dacă credem sau nu. E un fapt. Iar pentru a fi cu adevărat fii ai lui Dumnezeu trebuie să avem un Tată și să avem frați și surori. Împlinind cele două porunci, împlinim adevărata noastră natură.

A doua parte a evangheliei este similară pe undeva întrebării: “și cine este aproapele meu?” Răspunde interogativului: “și cine este Dumnezeu pe care trebuie să-l iubesc?” Contemplând chipul lui Cristos, avem răspunsul la această întrebare: nu mai avem în față un Dumnezeu îndepărtat, misterios și vag, ci un Dumnezeu care din iubire pentru noi vine în mijlocul nostru, trăiește împreună cu noi, suferă împreună cu noi, moare împreună cu noi. Și înviază, pentru ca și noi să putem învia împreună cu El! O ce veste minunată...!

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla